

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1650/2020
17.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Бранка Станића, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници из радног односа тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ..., ДД из ..., чији је заједнички пуномоћник Јасмина Михаиловић, адвокат из ..., против туженог „Горење апарати за домаћинство“ ДОО Ваљево, кога заступа Веран Панић адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 323/20 од 31.01.2020. године, у седници одржаној 17.03.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 323/20 од 31.01.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 323/20 од 31.01.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву П1 141/19 од 31.10.2019. године која је исправљена решењем истог суда од 31.12.2019. године, ставовима првим, другим, трећим, четвртим и петим изреке обавезан је тужени да тужиоцима на име мање исплаћене зараде (накнаде за сталност) за период од априла 2016. године до децембра 2018. године исплати појединачне месечне износе са законском затезном каматом и датумом каматног почетка ближе описаног у том делу изреке. Ставом шестим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 323/20 од 31.01.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставовима првом, другом, трећем, четвртом, петом и шестом изреке у погледу висине трошкова парничног поступка у износу од 136.276,00 динара. Ставом другим изреке преиначено је решење о трошковима парничног поступка садржано у преосталом делу става шестог изреке првостепене пресуде и у том делу одбијен захтев тужилаца за исплату законске затезне камате на досуђен износ трошкова парничног поступка од дана пресуђења до дана извршности и обавезан тужени да на досуђени износ трошкова тужиоцима исплати законску затезну камату почев од дана извршности пресуде до исплате. Ставом трећим изреке одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права на основу члан 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП јер обавезујућа примена општег акта послодавца (у овом случају Правилника о раду) којим су предвиђени повољнији услови за раднике од услова из Закона о раду, није спорна у судској пракси нити захтева ново тумачење права.

Ревизија није дозвољена ни као редовна.

По члану 403. став 3. истог закона, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра, односно 100.000 евра у привредним споровима, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, а који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона.

Тужба ради накнаде штете поднета је 06.05.2019. године. Вредност предмета спора у односу на све тужиоце који нису јединствени супарничари је испод динарске противвредности од 40.000 евра.

С обзиром да је вредност побијаног дела правноснажне пресуде испод 40.000 евра, у динарској противвредности, то је изјављена ревизија недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић